

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

po rozpoznaniu 8 kwietnia 2025 r., na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w sprawie **N. Ł.**

skazanej z art. 178b § 1 k.k. i in.,

kasacji Prokuratora Generalnego od prawomocnego wyroku nakazowego

Sądu Rejonowego w Wadowicach z 27 sierpnia 2024 r., sygn. akt II K 446/24,
na niekorzyść,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i przekazuje sprawę
Sądowi Rejonowemu w Wadowicach do ponownego rozpoznania;**
- 2. obciąża Skarb Państwa wydatkami związanymi z
rozpoznaniem kasacji Prokuratora Generalnego.**

[J.J.]

Tomasz Artymiuk

Andrzej Stępka

Andrzej Tomczyk

UZASADNIENIE

N. Ł. została oskarżona o to, że:

- I. w dniu 27 kwietnia 2024 r. w W., woj. [...], wbrew przepisom ustawy, posiadała środki psychotropowe w postaci amfetaminy o wadze 1,55 grama netto, tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;
- II. w dniu 27 kwietnia 2024 roku około godz. 4:40 w W., woj. [...], poruszając się pojazdem marki A. o nr rej. K., pomimo wydania polecenia do zatrzymania poprzez użycie sygnałów świetlnych i dźwiękowych przez osobę uprawnioną, poruszającą się oznakowanym pojazdem służbowym Policji nie zatrzymała niezwłocznie pojazdu mechanicznego do kontroli, kontynuując jazdę, tj. o przestępstwo z art 178b k.k.

Sąd Rejonowy w Wadowicach wyrokiem nakazowym z 27 sierpnia 2024 r., sygn. akt II K 446/24, orzekł m.in., że:

„I. oskarżoną N. Ł. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej w punkcie I aktu oskarżenia czynu, stanowiącego występki z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy powołanego przepisu oraz przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. i art. 33 § 1 k.k. wymierza jej karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając na mocy art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnaście) złotych;

II. na mocy art. 70 ust. 4a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonej N. Ł. świadczenie pieniężne w wysokości 1.000 (jeden tysiąc) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

III. na mocy art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonej N. Ł. nawiązkę w kwocie 500,00 (pięćset) złotych na (rzecz Stowarzyszenia M. Ośrodek Leczenia, Terapii i Rehabilitacji Uzależnień w K., ul. [...]);

IV. na mocy art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonej N. Ł. przepadek na rzecz Skarbu Państwa – poprzez zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci woreczka foliowego z zapięciem strunowym z

zawartością sypkiego proszku koloru białego, szczegółowo opisanego i wykazanego w wykazie dowodów rzeczowych nr [...] N pkt 2, przechowywanego w Magazynie Dowodów Rzeczowych KWP w K.;

V. oskarżoną N. Ł. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej w punkcie II aktu oskarżenia czynu, stanowiącego występki z art. 178b k.k. i za to na mocy art. 178b § 1 k.k. oraz przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. i art. 33 § 1 k.k. wymierza jej karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając na mocy art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnaście) złotych;

VI. na mocy art. 42 § 1a pkt 1 k.k., art. 43 § 1 k.k. i art. 63 § 4 k.k. orzeka wobec oskarżonej N. Ł. środek kamy w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,

VII. na mocy art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonej N. Ł. świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VIII. na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. w miejsce kar grzywny orzeczonych w punktach I i V wyroku orzeka wobec oskarżonej N. Ł. karę łączną grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 (piętnaście) złotych;

IX. na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonej N. Ł. na poczet orzeczonej wobec niej w punkcie VIII niniejszego wyroku łącznej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. okres zatrzymania w dniu 27 kwietnia 2024 roku od godz. 04:45 do godz. 17:40; (...)."

Wyrok ten w stosunku do N. Ł. uprawomocnił się 10 września 2024 r. bez zaskarżenia (k. 104, 105, 110, 130).

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając go w całości na niekorzyść N. Ł. . Zarzucił on rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k., polegające na wymierzeniu oskarżonej w postępowaniu nakazowym kary łącznej grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych, z jednoczesnym ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 15 zł, podczas gdy wskazany przepis art. 502 § 1 k.p.k. dopuszcza możliwość orzeczenia wyrokiem nakazowym jedynie kary ograniczenia wolności lub grzywny w wysokości do 200 stawek dziennych albo do

200 000 zł i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Wadowicach do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 502 § 1 k.p.k., wyrokiem nakazowym można orzec karę ograniczenia wolności lub grzywnę w wysokości do 200 stawek dziennych albo do 200 000 zł. Określone w tym przepisie limity dotyczą również kary łącznej, co niejednokrotnie podkreślano w orzecznictwie (zob. wyroki Sądu Najwyższego z: 27 czerwca 2024 r., II KK 83/24; 11 stycznia 2012 r., II KK 323/11 i 19 kwietnia 2011 r., II KK 285/10). Oczywiście jest przy tym, że „wymierzenie kary grzywny powyżej granicy, o której mowa w art. 502 § 1 k.p.k., stanowi rażące naruszenie prawa, które miało istotny wpływ na treść wyroku” (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 16 maja 2024 r., IV KK 66/24).

Lektura zaskarżonego wyroku nie pozostawia wątpliwości co do tego, że określony w tym orzeczeniu wymiar kary łącznej grzywny 300 stawek, wykracza poza ustawowe granice dopuszczalności jego wymiaru w wyroku nakazowym, co stanowi oczywiście i rażące naruszenie art. 502 § 1 k.p.k. i skutkuje koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku co najmniej w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Wadowicach.

Jednocześnie trzeba mieć na uwadze, że już samo wymierzenie skazanemu za jeden z przypisanych mu czynów kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych czyniło niemożliwym utrzymanie się przez sąd *meriti*, przy wymierzaniu kary łącznej grzywny, w ramach zakreślonych dyspozycją art. 502 § 1 k.p.k., bez jednoczesnego naruszenia normy art. 86 § 1 k.k., który od dnia 24 czerwca 2020 r. (tj. od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 - Dz. U. z 2022 r. poz. 171 t.j.) *in principio* stanowi, że sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 13 lutego 2024 r., II KK 619/23). Konstatacja ta w pełni uzasadnia kierunek zaskarżenia (na niekorzyść) wskazany w kasacji, lecz niekoniecznie z powodów podniesionych w jej uzasadnieniu,

gdzie błędnie przytoczono wysokość kar jednostkowych wymierzonych skazanej. Nie miało to jednak wpływu na uznanie oczywistej zasadności zarówno kierunku zaskarżenia, zarzutu sformułowanego w kasacji jak i jej wniosku. Umożliwiło to rozpoznanie kasacji na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

W rezultacie, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok nakazowy w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wadowicach. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd ten zastosuje prawidłowo obowiązujące przepisy prawa, w tym rozważy tryb postępowania w sprawie.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł]

Tomasz Artymiuk

Andrzej Stępka

Andrzej Tomczyk